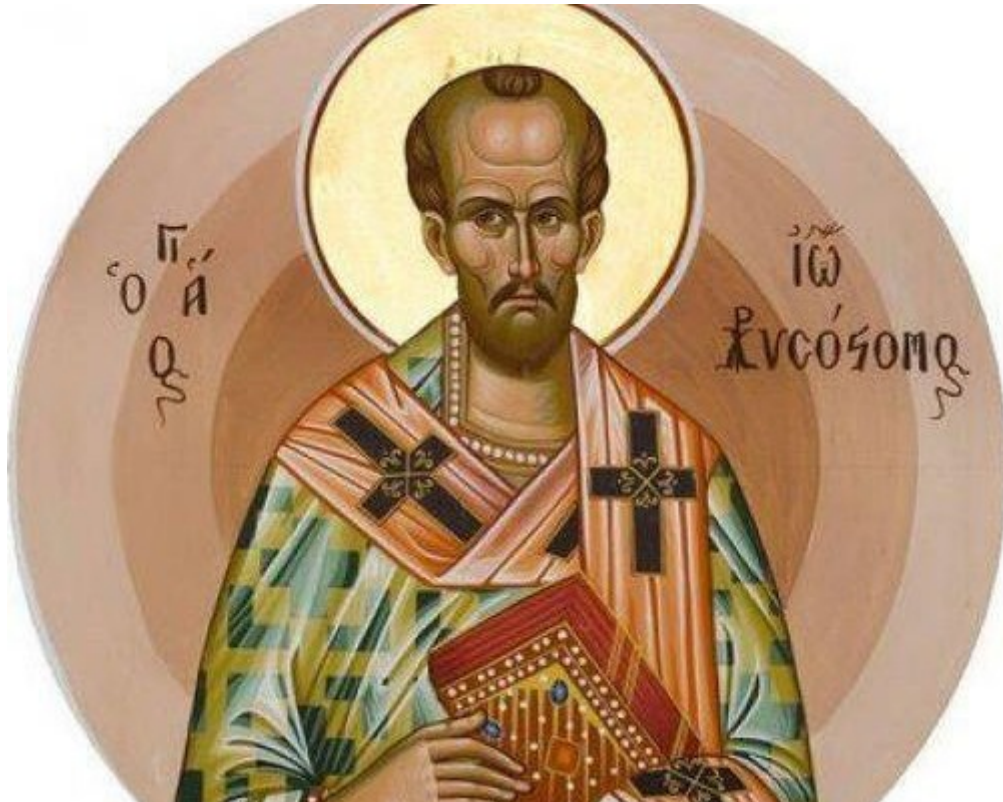

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Δεν αρκεί να λες ότι είναι γραμμένο στη Γραφή, πρέπει να διαβάσεις κι ολόκληρη τη συνέχεια

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου: «Στο άνθρωπος δεν διαλέγει το δρόμο του...»

Στην περικοπή του προφήτη Ιερεμία: «Κύριε, ο άνθρωπος δεν διαλέγει το δρόμο του, ούτε ο άνθρωπος θα πορευτή και θα ολοκληρώση την πορεία του».

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=410493>

Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και λεπτολόγοι σε όσα λέγονται. Γκρεμός ολόγυρα υπάρχει και βάραθρο, αν δεν διαβάσωμε την περικοπή με καθαρό μυαλό. Αλήθεια, μπορούμε να ισχυριστούμε πως ο προφήτης έσφαλε; Αυτό όμως είναι επικίνδυνο, αφού ο προφήτης δεν σφάλει, επειδή εκφράζει τα λόγια του Θεού.

Λοιπόν δεν έσφαλε ο προφήτης;

Δεν εξαρτώνται από μας οι πράξεις μας;

Βεβαίως, και εξαρτώνται οι πράξεις από μας και ο προφήτης δεν έσφαλε. Αν είστε προσεκτικοί, και τα δυο θα τ' αποδείξωμε. Αυτό μ' ανάγκασε και σας έδειξα ολόγυρά μας το γκρεμό, για να περάσωμε το δρόμο που μπροστά μας ξανοίγεται με το μυαλό άγρυπνο.

Ας μην εξετάσωμε όμως μόνον αυτό, δηλαδή το: Δεν διαλέγει ο άνθρωπος το δρόμο του, αλλά και ό,τι ακολουθεί, για ποιους έχει ειπωθή, από ποιον, σε ποιον και για ποιο λόγο, κι ακόμη πότε και υπό ποιες προϋποθέσεις. Δεν είναι αρκετό να λένε πως είναι γραμμένο στις Γραφές, ούτε επίσης ν' αποσπάμε λέξεις και να κομματιάζωμε τα μέλη του σώματος των θεόπνευστων Γραφών, παίρνοντάς τα μόνα και ξεκομμένα απ' το υπόλοιπο κείμενο, καταστρέφοντας έτσι την δύναμή τους και την αλήθεια τους.

Μ' αυτόν τον τρόπο πολλές αντιλήψεις παραποιημένες έχουν μπη στη ζωή μας, επειδή ο διάβολος προσπαθεί να πείση τους πιο νωθρούς στο πνεύμα να διαβάζουν διαστρεβλωμένα τα κείμενα των Γραφών και προσθέτοντας ή αφαιρώντας να συσκοτίζουν την αλήθεια.

Δεν αρκεί λοιπόν να λες ότι είναι γραμμένο στη Γραφή, πρέπει να διαβάσης κι ολόκληρη τη συνέχεια.

Αν πρόκειται δηλαδή να διασπάμε τη συνέχεια και τη νοηματική αλληλουχία των κειμένων, τότε θα προκύψουν πολλά διαστρεβλωμένα δόγματα. Στη Γραφή π.χ. έχει γραφτή: Δεν υπάρχει Θεός. Πες μου όμως: Δεν υπάρχει Θεός; Ούτε επιβλέπει, ό,τι γίνεται στη γη; Μα ποιος θα τολμούσε να το πη ή να τ' ακούση;

Είναι γραμμένο, βέβαια, στη Γραφή. Άκουσε όμως πως είναι γραμμένο. Είπε ο άμυαλος στην καρδιά του: Δεν υπάρχει Θεός. Δεν ανήκει επομένως στη Γραφή αυτή η γνώμη και η άποψη, αλλά στον άμυαλον άνθρωπο. Η Γραφή δηλαδή δεν είπε τη γνώμη της, αλλά διατύπωσε την άποψη άλλου ανθρώπου.

Άλλο παράδειγμα. Λέει η Γραφή: Έως πότε θα εξοργίζη ο ασεβής το Θεό; Είπε στην καρδιά του Ο Θεός δε θα σε αναζητήση. Απόστρεψε το πρόσωπό του, για να μη σε βλέπη ως το τέλος.

Και σ' αυτό το σημείο διατυπώνει επίσης σκέψη και άποψη ανθρώπου ασεβούς και πωρωμένου. Την ίδια συνήθεια έχουν κι οι γιατροί: όταν συζητούν με τους υγιείς, εξιστορούν τους παραλογισμούς των φρενοβλαβών και των μανιακών, για να τους

κάμουν προνοητικώτερους.

Επειδή λοιπόν η ευσέβεια είναι υγεία της ψυχής, νόσημα όμως βαρύτατο κι αρρώστια η άγνοια του Θεού, η Γραφή επαναλαμβάνει τα λόγια των ασεβών όχι μόνο για να τ' ακούμε, αλλά και για να προφυλαχθούμε. Λέει τι είπε ο άμυαλος, για να γίνης εσύ φρόνιμος και να μη πιστέψης τα λόγια του. Λέει τι είπε ο ασεβής, για ν' αποφύγης εσύ την ασέβεια.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα», τόμος 9ος, «Πραγματείες» των εκδόσεων ο Λόγος, Αθήναι 1974. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Αικ. Τσοτάκου-Καρβέλη και Δημ. Καρβέλη, γενική επιμέλεια Κων. Λουκάκη.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)